

Kreds (Dyrenbøll) i, at man paa en ganske anden praktisk Maade kommer til Kundskab om, i hvilket Omfang og hvorledes disse Forsøksninger foregaa, naar der gives Politiet Medhjælp til daglig rundt omkring i Landet i hver Jurisdiktion at efterspore og paatale Sligt. Et Lovforslag, som indeholder blot en Bestemmelse om Oprettelse af et kemist Laboratorium, vil jeg ikke sige kan være ganske uden Betydning; men det er dog ikke egentlig det, der trænges til; thi der er jo Midler heri Landet til at faae undersøgt Levnettsmidler; der er ikke blot i Kjøbenhavn flere kemiske Laboratorier, der beskæftige sig dermed, men der er ogsaa i Provindserne forskellige saadanne Laboratorier, hvortil Politiet kan henvende sig med Hensyn til Undersøgelser af Levnettsmidler, som antages at være forfalskede eller forvandede, ligesom der, saavidt jeg veed, altid redebont fra Apothekernes Side i hver enkelt Kjøbstad gives Politiet den Medhjælp, der forlanges. Det vil altsaa, forekommer det mig, være altfor Lidt at indskrænke den hele Lov til Oprettelsen af et kemist Laboratorium, og forsaavidt en Bestemmelse derom tillige skulde gaa ud paa, at disse Kemikere, eller som de jo nu af Modersmaalskrensere kaldes, Emnekyndige skulde rejse om og undersøge disse Emner i Provindserne, tror jeg, at Hensigten vilde paa en ganske anderledes henfigtsmæssig Maade opnaas, naar Politiet undersøgte Levnettsmidlerne og fik den fornødne Medhjælp til, at en saadan Undersøgelse kunde foretages.

Wagen: Den ærede sidste Taler talte om Kemikere og kemist Laboratorium. Det var nærmest dertil, jeg vilde tillade mig at knytte en Bemærkning, thi saavidt jeg har forstaaet, haad der er bemærket om dette Punkt, er det ikke blot Kemikere, der skulle medvirke til Undersøgelsen af Levnettsmidler, men ogsaa en anden Klasse af Undersøgere, nemlig Mikroskopikere, som det hedder, og derfor vilde jeg tillade mig at foreslaa, at dette Udtryk „kemist“ foran „Laboratorium“, udgik, og at man altsaa blot sagde „Laboratorium“, hvorved man formentlig fik en større Frihed til at ansætte de Personer, som efter Omstændighederne behøves. Sværtigt slutter jeg mig ganske til de Talere, som have udtalt sig for, at vi skulle vedtage Lovforslaget i det Væsentlige uforandret; thi jeg stiller mig ganske vist paa det Standpunkt, at jeg gaar ud fra, at det er ønskeligt, at der snarest muligt sker Noget, for at ikke Forsøksninger af Levnettsmidler skulle gaa fri og blive værre og værre, medens vi forhandle om Midler derimod. Jeg har dog ikke kunnet overbevise mig om, at der virkelig skulde være Grund til at reducere Lovforslaget i den Grad, som det er sket i det andet Æhing. Der er jo Bestemmelser deri, som man ikke har fundet nogen afgjørende Ind-

vending imod; der er den Myndighed, som er til- lagt Politiet til at foretage Efterforsyn, Straffebestemmelser, som jeg heller ikke veed, at man har gjort nogen afgjørende Indvending imod, og endelig Bestemmelsen om Indretningen af et Laboratorium ifølge § 4, som man jo er gaaet ind paa. Det, som, efter hvad jeg har forstaaet af Forhandlingerne, hovedsagelig har vakt Betænelighed, er, at Organisationen af Lilsynet vil være meget vanskelig ved det store Antal Personer, der skulle føre Lilsynet; men det er jo ialtsald et Punkt, hvorom man eventuelt kunne forhandle og muligvis kan man slaa af paa sine Fordringer i saa Henseende. Resultatet vil vel snarest blive det, at man beholder hele Loven og blot lemper sig i enkelte Punkter, fremfor at stryge alle Paragraferne blot med Undtagelse af een, og jeg skal derfor som Grundlag for den videre Forhandling anbefale at vedtage Lovforslaget, som det foreligger.

Fischer: Det er noget mistroftende at skulle tage Ordet imod dette Lovforslag, naar den første Taler, der indlede Debatten, erklærede den for i Sikkeligheden afsluttet, saa det kun gjaldt om at vedtage Lovforslaget saa hurtigt som muligt, og jeg føler mig saa meget mere trykket ved den Stilling, Sagen har faaet fra Begyndelsen, som jeg strax vil bekjende, at jeg har adskillige Indsigelser at gjøre mod Lovforslaget, thi, som det maaste ogsaa vil være i den høitærede Justitsministers Grunding, jeg har ikke været nogen varm Beundrer af Lovforslaget i dens oprindelige Stikkelse, og jeg tror, at det endnu, som det her foreligger, vil kunne modtage adskillige Forbedringer. Hvad Formaålet angaar, nemlig at fiktire mod Forsøksning af Levnettsmidler og mod Salg af flette Levnettsmidler, blive vi jo Alle let enige; det formaal billige vi Alle, og man behøver slet ikke at paaberaabe sig sin Interesse for den fattige Befolkning, for at bringe Alle til at erkjende den Sandhed, at der er Grund til hos os at søge Midler mod Forsøksning af Levnettsmidler og Salg af flette Levnettsmidler. Hvad der derimod kan være forskellige Meninger om og er forskellige Meninger om, er dette: hvilke de rette Midler ere til at naae Formaålet. Jeg vedkender mig den Anskuelse, at begynder man her at gjøre Noget, der er urigtigt, vil man skade hele Sagen væsentligt. Bringer man en god Begyndelse tilstede ved denne Lov, vil man give et Grundlag til at bygge videre paa, af hvilket vi kunne vente os Fordele i Fremtiden. Det, man nu ved Lovforslaget har forsøgt, er i det Væsentlige tre Ting, for det første at gjøre en lettere og mere omfattende Afgang til at undersøge Fabrikker, Oplag, Udsalg osv.; det vil jo ikke kunne have nogen Bænskelighed; naar